

Forfatter: Lund, Rasmus

Titel: BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1882-03-27)

Citation: Lund, Rasmus: "BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1882-03-27)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 39. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000037.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1882, d. 27. Marts, fra Lund til Biskoppen:

„Det er min Skyldighed at meddele Deres Højærværdighed, at jeg i Ansgarskirken her paa Morsø har givet den tolv Aars Dreng Nadveren, om hvem jeg tidligere har skrevet til Dem (Gaardejer Jakob Justesens Søn Jakob fra Lildal i Hanherred).

„Ønsket om at nyde Nadveren, der i længere Tid havde levet hos Drengen, og som kom saa smukt frem hos ham efter hans Broders Død, blev stærkere, og det blev støttet af Forældrene, der havde en dyb Følelse af, at en fortsat Vægning let kunde være skadelig for hans Hjærteliv. De mindedes jo godt, hvad hans Moder har lidt for det samme Ønskes Skyld. Det var ikke en Fordring, der mødte mig, som vilde lægge et Tryk paa nogen, men en klar og inderlig Begjæring fra deres Side om at faa Lov at mødes med deres Barn ved Herrens Bord. Da der ingen Tvivl var hos mig om, at Jakob véd, hvad han tror, og bedre end de fleste Børn i Konfirmationsalderen véd, hvad det er han begjærer, var jeg vis paa, at der ikke turde nægtes ham Adgang til Alteret, og det vilde have været en Samvittighedsbyrde, som jeg ikke kunde bære, at afslaa hans Begjæring.

„Jeg maatte derfor opfylde den, vistnok i god Tro til, at De og mine foresatte i det hele vilde dømme, at hvad her er sket, er i Overensstemmelse med kristelig Skik, ja med den ældre Sæd i vor dansk-lutherske Kirkeafdeling; men ogsaa, uagtet jeg maatte udsætte mig for en Misbilligelse af det skete, der kunde forulæmpe min Stilling som anerkjendt Præst i Folkekirken, og s. 40som De kan være fuldt vis paa, jeg ikke uden bydende Nødvendighed vilde paadrage mig.

„Jeg indbød Drengen og hans Forældre til at tage Ophold hos mig, da de kom her til Morsø for den Sags Skyld, og ved Samtale med ham og dem fandt jeg bekræftet, hvad jeg oven for har meddelt Dem om ham. Derefter modtog jeg ham i Menighedens Forsamling ved Alterbordet sammen med Forældrene og andre Nadvergjæster. Og det skete efter at jeg havde sluttet Skriftetalen med en Bekjendelse af Kristentroen sammen med ham og dem og derefter forsikret ham om hans Daabs Naade og givet ham Tilsagnet om hans Synders Forladelse.

„Jeg er fuldt vis paa, at De vil modtage denne Meddelelse i Kjærlighed, ligesom det er i al Ærbødighed og Kjærlighed, den er given.“